

3.

Bland alla flickor på vår jord,
 Den bästa är flickan i Swerges Nord,
 En nattviol i lunden;
 Den doftar skönt, men lagom blott.
 Har ej, som rosen, törnen sått,
 Och blommor långa stunden.

4.

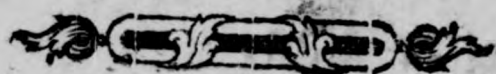
Bland alla hustrur på vår jord,
 Den bästa är hustrun i Swerges Nord,
 Så utantill som innan:
 Hon skaffar hemma, god som gull,
 Sin gryta och sin wagga full,
 Och gör en hjälp af qwinnan.

5.

Bland alla seder på vår jord,
 Den bästa är seden i Swerges Nord,
 En sed af äkta slaget;
 Frisk kropp och själ, och hyddans frid,
 Och skämt och allvar i sin tid,
 Och bågarn rundt fring laget.

6.

Ja, lefve all den wida jord!
 Den bästa för Swensken är Swerges Nord,
 Han håller den i heder,
 Och lemna gerna grannen rätt
 Att wälja land och lefnadsfätt
 Och byta tro och seder.

W i s o r

till

S w e r i g e s å r a :

- 1) Mitt Fosterland, jag älskar dig, m. m.
- 2) I granens skygd, m. m.
- 3) Bor jag på det höga fjäll, m. m.
- 4) Bland alla land på denna jord, m. m.

S E D E R H D E M,
 tryckt i Ecksteinska Tryckeriet, 1824.

Mitt Fosterland, jag älskar dig
Mer än den hela jorden.

En ringa torfwa skänktes mig
Bland tallarna i Norden:

Men der, med hammar, nåt och plog,
Min arm mig aldrig än bedrog;
Ty rik är klippa, sjö och strand,
Uti mitt Fosterland.

2.

Mitt Festerland, jag älskar dig
Och dina dötrars skara.

O! deras blåa ögon mig
För hjertats oskuld swara. —
Om deras tjusande behag
Må andra sjunga — icke jag;
Men aldrig råcks så trogen hand,
Som i mitt Fosterland.

3.

Mitt Fosterland, jag älskar dig
Och dina tappra kämpar.

Ur ögat stolthet möter mig,
Men ej som förolämpar. —
De klåda sig i landets jern
Till lagens stöd, till folkets wärn.
Mot fiender, som hafwets sand,
Står tryggt mitt fosterland.

4.

Mitt Fosterland, jag älskar dig,
Carl Johans stolta rike!
Snart intet land kan wisas mig,

— 7 —

Ty min möda ej bedras,
När jag slantar på kybar och glas.

4.

Drifs jag till hwad strand som helst,
Blott jag ännu kan sjunga och älska och dricka,
Blott ur stormen jag mig frälst
Med min frihet, mitt win och min flicka:

Som mig Himlen gaf dertill
Att få bygga och bo i den herrliga Norden,
Jag min lott ej byta will
Med en endaste dödlig på jorden.
Lefwe Norden, fredlig och säll!
Lefwe sjöar, dalar och fjäll!
Hwarje kärlig flickas skål,
Och en skål för hwar rykande bål.

IV.

Bland alla land på denna jord,
Det bästa är Norden, vår Swenska Nord
Så rik på himlens häfwor;
Der fins ej Södersns öfwerflöd,
Men jern och karlar, malt och bröd,
Och flickor se'n Guds gåfwor!

2.

Bland alla språk på denna jord,
Det bästa är språket i Swerges Nord;
Det har sin stråfwa sida:
Om ordet aldrig brista kan,
Ej hjertan tala med hwarann,
Ej njuta eller lida.